

ЧАСТЬ ВТОРА.

Притча-та на таланты-ты. Ст. 14—30.

П. На що ся уподобява тука дохожданіе-то на человѣческій-тъ Сынъ?

О. Защото ще дойде както человѣкъ, който, като тръгнуваше за въ чуждинж, свыка свои-ты слуги и прѣдаде имъ иманіе-то си. И единому даде пять таланта, другому два, а другому единъ, всякому споредъ силж-тж му, и тутакси тръгнij. Ст. 14, 15. Ср. Лук. 19; 12—26.

П. Кого прѣставя человѣкъ-тъ който тръгнува за въ чуждинж?

О. Прѣставя Сына человѣческаго, т. е. Христа, който колкото за лично-то си присѣтствіе, отиде си за врѣме отъ тойзи свѣтъ, но ще дойде пакъ за всемірный-тъ саждъ.

П. Шо прѣставятъ таланти-ти?

О. Прѣставятъ всички-ты дарованія които Богъ дава на человѣцы-ты, богатство-то, силж-тж, вліяніе-то, ученіе-то, и пр. Единъ талантъ сребро бѣше равенъ съ 378 лиры Турски. Това показува че Божіи-ты дарованія сѫ скѣпоцѣнны; а Богъ ни гы дава да гы употребявамы за него-вѣславж, защото всичко принадлѣжи нему.

П. Равни ли сѫ Божіи-ты дарованія дадены-ты на всички-ты человѣцы?

О. Не сѫ; но явно е че Богъ гы дава колкото ще и комуто ще; но всякога съ мудростъ, защото знае съвѣршенно силы-ты и обстоятелства-та на всякого.

П. Какъ употребихъ слуги-ти дадены-ты имъ таланты?

О. А тойзи който зѣ пять-тѣ таланта, отиде и работи съ тѣхъ, и направи другы пять таланта. Такожде и тойзи който зѣ два-та, спечали и той другы два. А той-